Výbor pro udělování čestného občanství ZMČ Praha 10

11. zasedání
Zastupitelstva MČ Praha 10
dne

Návrh
na udělení čestného občanství Výborem pro udělování čestného občanství ZMČ Praha 10 doporučeným osobnostem MČ Praha 10

Důvod předložení:
§ 77 zákona č. 131/2000 Sb. o hl. m. Praze, v platném znění

Obsah:
I. Návrh usnesení ZMČ
II. Důvodová zpráva
III. Příloha č. 1 – Návrh na udělení čestného občanství panu Ing. Karlu Výrutovi, CSc. in memoriam
Příloha č. 2 – Návrh na udělení čestného občanství panu prof. MUDr. Josefu Hyánkovi, DrSc.
Příloha č. 3 – Návrh na udělení čestného občanství panu JUDr. et PhDr. Miloslavu Stinglovi
Příloha č. 4 – Návrh na udělení čestného občanství panu Ing. Antonínu Štíchovi, plukovníkovi Armády České republiky ve výslužbě

Předkládá:
JUDr. PhDr. Oldřich Choděra
předseda VČO

Zpracovala:
Mgr. Zdeňka Janků
tajemnice VČO

Městská část Praha 10

ZASTUPITELSTVO MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 10

Návrh usnesení

Zastupitelstva městské části Praha 10
číslo
ze dne

k návrhu na udělení čestného občanství Výborem pro udělování čestného občanství ZMČ Praha 10 doporučeným osobnostem MČ Praha 10

Zastupitelstvo městské části Praha 10

I. schvaluje

udělení čestného občanství

a) Ing. Karlu Výrutovi, CSc. in memoriam;
b) prof. MUDr. Josefu Hyánkovi, DrSc.;
c) JUDr. PhDr. Miloslavu Stinglovi;
d) Ing. Antonínu Štíchovi, plukovníkovi armády ČR ve výslužbě.

Předkladatel: JUDr. PhDr. Oldřich Choděra
Číslo tisku: P10-062070/2016

Důvodová zpráva

Výbor pro udělování čestného občanství ZMČ Praha 10 (dále jen „VČO“) na svém druhém zasedání projednal nominace na udělení čestného občanství za rok 2015 a navrhl, aby s ohledem na to, že zasloužilých občanů je v Praze 10 celá řada, a že se jedná o první udělování čestného občanství, byla pro tento rok udělena čtyři čestná občanství. VČO ve svém usnesení z 2. zasedání doporučil udělit čestné občanství Ing. Karlu Výrutovi, CSc. in memoriam, prof. MUDr. Josefu Hyánkovi, DrSc., JUDr. PhDr. Miloslavu Stinglovi a Ing. Antonínu Štíchovi, plukovníkovi armády ČR ve výslužbě.

V souladu s „Pravidly pro udělování a odnímání "Čestného občanství Prahy 10" je čestné občanství udělováno osobnostem, které se zvláštním způsobem zasloužily o rozvoj MČ Praha 10, přispěly k jejímu zviditelnění, reprezentaci či dosáhly významných úspěchů na poli vědy, sportu, kultury či vzdělávání.

V příloze uvádíme zdůvodnění návrhů na udělení čestného občanství jednotlivým jmenovaným osobnostem tak, jak byla popsána v návrzích, resp. nominacích. Každý z nominovaných vyjádřil se svou nominací písemný souhlas. Souhlas s nominací Ing. Karla Výruta, CSc. in memoriam vyjádřil jeho syn Ing. Karel Výrut.

Rada městské části Praha 10 vzala návrh s doporučenými nominacemi výše uvedených osob na udělení čestného občanství na vědomí na svém zasedání dne 8. 4. 2016 svým usnesením č. 177.

Jako výraz uznání obdrží laureáti hodnotnou celostříbrnou pamětní medaili s certifikátem v reprezentativní etui a věcné dary z rukou zástupců MČ Praha 10.

Averz medaile obsahuje nápis, znak MČ a symbol Prahy 10 - Vršovický zámeček.

Na reverzu medaile je vyobrazen legendární spisovatel a obyvatel Prahy 10 Karel Čapek, jako symbolický zástupce významných osobností žijících a tvořících na území Prahy 10.

O konečném udělení čestného občanství rozhoduje ZMČ na svém zasedání.

Příloha č. 1

Návrh na udělení čestného občanství panu Ing. Karlu Výrutovi, CSc. in memoriam

Zdůvodnění návrhu a životopisné údaje:

Ing. Karel Výrut, CSc. se narodil dne 26.11.1940 v Praze - Strašnicích. Po dokončení pedagogické fakulty působil na základních a středních školách. Od roku 1970 po absolvování dálkového studia na Vysoké škole ekonomické v Praze pracoval jako odborný pracovník a učitel na této škole.

Věnoval se výpočetní technice a je autorem řady učebnic a odborných publikací z oboru informatiky a aplikace počítačů. V roce 1990 se stal členem obvodního zastupitelstva v Praze 10 za ČSSD a v roce 1994 zástupcem starostky Prahy 10. Pracoval ve stálé komisi pro regeneraci kulturních památek v Praze 10. Od 1. března 2001 vykonával funkci starosty městské části Praha 10. Ve volebním období 1990-1994 byl členem Zastupitelstva MČ Prahy 10 a členem Rady MČ Praha 10. Ve volebním období 1994-1998 byl do 31.12.1994 člen zastupitelstva a rady a od 1.1.1995 zástupce starosty. Ve volebním období 1998-2002 působil do 28.2.2001 jako zástupce starosty a od 1.3.2001 vykonával funkci starosty.

Dvanáct let se podílel Karel Výrut na správě naší městské části jako zastupitel, později zástupce starosty a v posledním období starosta. Znal spravovanou část Prahy opravdu dokonale. Zasvěceně komentoval její rozvojové možnosti, psal zajímavé publikace o její historii. Sám rodák ze Strašnic, měl stejný demokratický přístup ke všem částem Prahy 10. Karel Výrut opustil svoji milovanou Prahu 10 dne 24.10.2002 ve věku nedožitých 62 let.

Příloha č. 2

Návrh na udělení čestného občanství panu prof. MUDr. Josefu Hyánkovi, DrSc.

Zdůvodnění návrhu a životopisné údaje:

Prof. MUDr. Josef Hyánek, DrSc. absolvoval v roce 1957 Fakultu dětského lékařství UK, v roce 1960 složil atestaci z pediatrie, v letech 1963 a 1966 z klinické biochemie. V roce 1973 obhájil kandidátskou disertaci z biochemie a v roce 1980 se habilitoval v témž oboru na Fakultě všeobecného lékařství UK. O 3 roky později obhájil na ČSAV doktorát věd v oblasti chemie a v roce 1985 byl jmenován profesorem na FVL UK.

Profesně působil v letech 1957– 1959 jako sekundář na dětském a infekčním oddělení nemocnice v Uherském Hradišti, v letech 1959 – 1968 byl sekundářem oddělení klinické biochemie FN II v Praze. V letech 1968 – 1984 pracoval jako odborný asistent a později docent na FVL UK, pak byl do roku 1991 přednostou oddělení klinické biochemie a vedoucím Centra dědičných metabolických poruch FN Praha. Od roku 1992 působil jako primář oddělení klinické biochemie, hematologie a imunologie Nemocnice Na Homolce, kde dosud vede metabolickou ambulanci.

Je čestným členem Čs. společnosti klinické biochemie, Čes. spol. pediatrické, Čes. spol. lékařské genetiky, Čes. spol. pro aterosklerózu, Čes. spol. pro pojivové tkáně, Čes. spol. biochemické ČAV, Čes. spol. pathofysiologie.

Z mezinárodních společností působí v Society for the Study of Inborn Errors of Metabolism (SSIEM), American Association for Clinical Chemistry (AACC), European Atherosclerosis Society (EAS) či International Society for Neonatal Screening (ISNS). Je autorem dvou monografií a spoluautorem 5 monografií a skript, publikoval více než 300 vědeckých článků a statí a 150 popularizačních článků, organizoval 32 národních a 16 mezinárodních sympozií a kongresů a řešil či spoluřešil 8 grantů IGA MZ ČR. Je držitelem Hořejšího medaile za zásluhy o klinickou biochemii a nedávno byl vyznamenán Zlatou pamětní medailí ČLS JEP.

Prof. MUDr. Josef Hyánek, DrSc. je občanem MČ Praha 10.

Příloha č. 3

Návrh na udělení čestného občanství panu JUDr. et PhDr. Miloslavu Stinglovi

Zdůvodnění návrhu a životopisné údaje:

JUDr. et PhDr. Miloslav Stingl se narodil 19. prosince 1930 v Bílině a vyrůstal v Karlových Varech. Dnes žije světoznámý cestovatel, etnograf a spisovatel v Praze 10 – Strašnicích.

V roce 1954 vystudoval mezinárodní právo na Právnické fakultě UK a od roku 1956 studoval etnografii a folkloristiku na FF UK. Již během studia se zaměřil na mimoevropskou etnologii. V letech 1962 – 1972 pracoval v odboru rozvojových zemí v Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV. Po roce 1972 se zcela věnuje literární tvorbě a pokračuje v badatelské a popularizační činnosti, spojené s četnými dlouhodobými cestami. Dnes je uznávaným odborníkem v etnografii a je předním znalcem indiánských a oceánských kultur. Doposud realizoval mnoho desítek cest, například jen Novou Guineu navštívil jedenáctkrát. V zahraničí strávil přes dvacet let svého života, podnikl 14 cest okolo světa a navštívil asi 150 zemí. Nejdelší cesta trvala skoro tři roky, z toho šest měsíců žil s Eskymáky v Kanadě.

Nejenže cestuje po světě, ale také o svých výpravách píše poutavé knihy. Těch vyšlo přes čtyřicet. V roce 1962 mu vyšla kniha s názvem „Hvězdy a lidé“, následovala díla „Indiáni bez tomahavků“, „Indiáni na válečné stezce“, „Za poklady mayských měst“, „Poslední ráj“, „Tajemství indiánských pyramid“, „Siouxové bojují dál“, „Uctívači hvězd“, „Synové Slunce“, „Války rudého moře“, „Vládcové jižních moří“, „Poslední z velkých indiánských bojovníků“, „Vládcové ráje“, „Sex v pěti dílech světa“ nebo „Havaj je nejlepší“.

Natočil desítky cestopisných filmů a reportáží, hojně publikuje v našich i zahraničních časopisech, vystupuje v různých médiích. Německá televize ARD s ním natočila třináctidílný seriál. Je také čestným náčelníkem indiánského kmene Kikapů, také ovládá 16 jazyků, např. angličtinu, němčinu, španělštinu, ruštinu, ale učil si třeba i maorštinu.

V letech 1963 – 1968 byl místopředsedou Československo-latinskoamerické společnosti, dále je členem mezinárodních etnologických společností při UNESCO v Paříži. Byl zakladatelem a předsedou redakční rady měsíčníku Latinská Amerika, který vycházel od roku 1964.

Příloha č. 4

Návrh na udělení čestného občanství panu Ing. Antonínu Štíchovi, plukovníkovi Armády České republiky ve výslužbě

Zdůvodnění návrhu a životopisné údaje:

Jeho otec byl italským legionářem a od roku 1921 až do své smrti pracoval jako strojvedoucí Československých státních drah. Po ukončení základní školy studoval Antonín Štícha do října 1938 na reálném gymnáziu v Děčíně. Tehdy se rodina, po mnichovské zradě, přestěhovala do Prahy. Zde v červnu 1943 studium na reálném gymnáziu ukončil.

Po maturitě byl nucené nasazen do továrny Janeček-Wagner v Praze - Michli. Od r. 1939 až do heydrichiády v červnu 1942 dělal spojku br. Novákovi (původně náčelník jednoty Sokol v Podmoklech) a br. Zelenkovi (krycí jméno Hajský, původně náčelník sokolské Krušnohorské-Kukaňovy župy). Rodiny obou byly za pomoc parašutistům skupiny Anthropoid a Silver A popraveny v koncentračních táborech. Antonín Štícha byl pak totálně nasazen u fy Junkers v Köthenu, kde nuceně pracoval v tzv. díře Dora u Nordhausenu (do podzemních prostor u Nordhausenu byl přemístěn utajovaný nacistický raketový program spolu s vězni z koncentračního tábora Buchenwald). Na udání mistra byl zatčen a zavřen do pracovního tábora. Odtud se mu v únoru 1945 po náletu podařilo utéct. Ukrýval se v Praze - Vysočanech.

Od 5. května 1945 se zúčastnil Pražského povstání v jednotce 1. praporu střelce Jana Čapka na Kačerově a v Nuslích. Když se německá nacistická vojska začala stahovat z Prahy, zúčastnil se pronásledování ustupujících Němců do Lahoviček, odkud byl odeslán k náborům dobrovolníků do Klatov, Vimperka, Sušice a okolí.

Po osvobození dobrovolně vstoupil do armády a absolvoval školu důstojníků v záloze, v letech 1946-1948 Vojenskou akademii směr tankový a od roku 1956 do roku 1959 dálkově studoval Vojenskou akademii v Praze. Do roku 1982 velel tankovým jednotkám u Středního a Západního vojenského okruhu a učil tankovou přípravu v Pěchotním učilišti, později na Vojenské katedře Univerzity Karlovy a Českého vysokého učení technického. Pro nesouhlas se vstupem vojsk Varšavské smlouvy do Československa v srpnu 1968, nemohl být povyšován a nemohl zastávat řídící funkce v armádě, třebaže splňoval všechny odborné předpoklady. Do důchodu odešel 1. ledna 1982. V roce 1990 byl plně rehabilitován a povýšen do hodnosti plukovníka.

V roce 1935 se Antonín Štícha stal členem Dorostu Československé obce legionářské (ČsOL). Po osvobození v roce 1945 se stal členem ČsOL a také členem Svazu barikádníků, později Svazu národní revoluce, který se v roce 1948, spolu s Československou obcí legionářskou a se Sdružením osvobozených politických vězňů a pozůstalých stal zakládajícím členem Svazu bojovníků za svobodu (SBS). Členem SBS zůstal přes všechny organizační změny (Československý svaz protifašistických bojovníků od roku 1951 po sloučení se Slovenským zväzom protifašistických ľudových bojovníkov a návratu k původnímu názvu Svaz bojovníků za svobodu, resp. Český svaz bojovníků za svobodu (ČSBS) v roce 1990).

Plukovník ve výslužbě Ing. Antonín Štícha zastával v ČSBS a jeho právních předchůdcích různé funkce: od jednatele základní organizace (ZO), předsedy ZO, místopředsedy

obvodního výboru (OV), předsedy OV, člena ústředního výboru (ÚV), člena předsednictva ÚV a místopředsedy ÚV ČSBS. V současné době je již několik funkčních období předsedou 150. ZO ČSBS Praha 10, předsedou OV ČSBS Praha 10 a předsedou Sdružení Českého národního povstání ČSBS. Od roku 2003 je členem ústředního výboru ČSBS a členem předsednictva ÚV ČSBS. Řadu let byl předsedou Organizační komise ÚV ČSBS. Od roku 2007 je místopředsedou ÚV ČSBS.